

θάθραν πύλης, δι' ἧς ἔμελλε νὰ εἰσελθῆ εἰς τὴν πόλιν ὁ βασιλεὺς ὠρθοῦτο ἄψις, ἐφ' ἧς ἦσαν γεγραμμένα ἐν ἐπικεφαλίδι ὑπὸ Φαίλακος ποιητοῦ τὰδε ;

«*ὦ βασιλεῖς ποῦ ἐργάεσθε μὲ τοῦν καὶ μὲ καρδίαν γιὰ τὸ συμμέρον τὸ ἐθνικὸ τὴν ἐθνικὴν εὐτυχία μ' εὐγνωμοσύνη ἢ Κερκυρα, μὲ ἀγάπη μὲ χαρὰς σὰς δέχεται εἰς τοὺς κόλλους τῆς μ' ἀγκάλας ἀνοικταῖς,*» ἅτινα μαρτυροῦσι περὶ τῆς Μούσης καὶ τοῦ Ποιητοῦ . . . κτλ. Ἐκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ, δι' ἧς ἔμελλε νὰ διέλθῃ ὁ βασιλεὺς μέχρι τῆς πρὸς Ν. ἐσχάτιας τῆς πλατείας, ἀφ' ἧς ἀρχεται ἡ εἰς Γαρίτζαν ἄγουσα ἦσαν τεθειμένοι ὑψηλοὶ πάσσαλοι κατὰ μικρὰ διαστήματα, ἀφ' ὧν ἐξήρτωντο ποικιλόχροισμαί, ἔχουσαι σχῆμα, ἄλλαι μὲν πανταλονίου εὐρωπαϊκοῦ, ἄλλαι δὲ Κερκυραϊκοῦ. Πρὸς δὲ τὴν ἄκρην τῆς πλατείας, ἄλλη πάλιν ἄψις, λαμπρότερα τῆς πρώτης, ἐπὶ τῆς πρὸς τὴν πλατεῖαν πλευρᾶς τῆς ὁποίας ἦσαν γεγραμμένα τὰδε :

«*Εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ λαοῦ στηρίζεται ὁ θρόνος, Ἀγάπην ἔχεις βασιλεῦ, ποῦ δὲν προσβάλλει φθόρος.*»

Ἐπὶ δὲ τῆς ἐτέρας πλευρᾶς ἦσαν γεγραμμένα τὰδε :

«*Ζήτω σὴν χώραν ἀντηχεῖ τῶν Κερκυραίων, Ζήτω ! οἱ βασιλεῖς, ὁ διάδοχος, οἱ πρίγγηπές μας, ζήτω ! !*»

Ἐνταῦθα πρέπει νὰ τιμωρηθῆ ὁ ποιητής, διότι διέφθειρε τὸν τίτλον ἑνὸς δουκὸς, μεταβαλὼν αὐτὸν εἰς πρίγγηπα, πιστεύω δὲ ὅτι περιλαμβάνει μεταξὺ τῶν πριγγήπων καὶ τοὺς κ. Σουτζόν, Ἀθερινόπουλον καὶ Μαυροκορδάτον· λυπηρὸν ὅμως διότι δὲν περιλαμβάνει καὶ τὸν κόμητα Δε-Κάστρον, ἕνα κόμητα πρῶην ὑπουργὸν καὶ τινὰς νόμητας καὶ κόντας τῆς Κερκυρας.

Περὶ τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Τρίτης σιφηδὸν συνέρρεεν ὁ λίαν περίεργος λαὸς τῆς Φαιακίας, διότι διδόθη ὅτι τὴν ἐσπέραν ταύτην ἔρχεται ὁ βασιλεὺς. Μάτην πολλοὶ ἀπέθανον ἐκ τῆς πείνης, ἄλλοι δὲ ἔπαθον ὑπὸ πλευρίτιδος (ἐν οἷς καὶ ἐγὼ) περιμένοντες μέχρι πρωΐας τῆς Τετάρτης. Μόλις περὶ τὴν 1ην μ. μ. ὑψώθη ἡ σημαία τοῦ φρουρίου ἀγγέλλουσα τὴν ἐμφάνισιν τῆς θαλαμηγοῦ.

Ἀμέσως εἰδοποιήθησαν αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ μετ' οὐ πολὺ ἦν παρατεταγμένος ἀπὸ τῆς ἀποβάθρας μέχρι τῶν ἀνακτόρων εἰς λόγος τοῦ ἐνταῦθα ἐδρεύοντος τάγματος μετὰ τῆς μουσικῆς τῆς φρουρᾶς, ὡς ἐπικουρία τῆς ὁποίας ἦλθε καὶ ἡ φιλαρμονικὴ μουσικὴ. Ἐν τῇ ἀποβάθρᾳ ἀνέμενον τοὺς βασιλεῖς ὁ Νομάρχης, ὁ Δήμαρχος μὲ δύο-τρεις συμβούλους, τὸ προξενικὸν σῶμα, αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαί, ὁ ἱερός κληρὸς, ὁ διευθυντὴς τῆς ἱερατικῆς Σχολῆς κ. Ἀκύλας μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του, συνισταμένου ἐκ τινῶν κακομοιρασμένων, καμπούριδων καὶ μουτζούριδων ῥασοφόρων τεταγμένων κατ' ἀνάστημα, ὁ Ἀρχιερατικὸς, ὅστις πάσχει ὁ καυμένος ἐκ . . . πολυσαρκίας, τινὲς φρακᾶδες, ἔχαντες φράκους σπουδαιοτάτους ὑπὸ ἀρχαιολογικὴν ἐποψίν κτλ. Περὶ τὴν 2αν μ. μ. ἀπέβη τοῦ πλοίου ὁ βασιλεὺς, ἐν στολῇ ναυάρχου μετὰ τῆς οἰκογενείας του, χαιρετιζόμενος διὰ κανονοβολισμῶν ὑπὸ τοῦ φρουρίου καὶ τριῶν Ἀγγλικῶν πολεμικῶν πλοίων. Ἐν τῇ πόλει οὐδὲ ψυχὴ εὕρισκετο, πάντες ἦσαν ἐν τῇ προκυμαίᾳ μηδ' αὐτῆς τῆς πληθῆος τῶν ἀναπήρων ἐξαιρουμένης· ὅτε δὲ ἐπάτησε τὸν πόδα ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ὁ βασιλεὺς ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγαὶ τὸν ἐξεκούφρασαν, δι' ὅ οὐδ' ἐν εὐχαριστῶ εἶπεν εἰς τὸν λαὸν περιμένοντα ἐπὶ δύο ὥρας κάτω τοῦ ἐξώστου τῶν ἀνακτόρων. Εἶτα δὲ ἐξελθὼν μετέβη εἰς τὰ ἐξοχικὰ ἀνάκτορα, ὁ δὲ λαὸς τὸν

«*πῆρ' ἀπὸ κοντὰ χουγιᾶζων αὐτὸν τὸ Ζήτω. Τὴν ἐσπέραν ἡ πόλις εἶχε λαμπρὰν ὄψιν. Ἐν ὅλῃ τῇ περιφερείᾳ τῆς ἀτρυγέτου πλατείας (spianata) ἐκ τῶν δένδρων ἐκρέμαντο διὰ σύρματος φανίσκοι ἐξ ὑέλου ποικιλόχροοι, ἐν τὸς δ' αὐτῆς τῆς πλατείας ἦσαν τοποθετημένοι πολλοὶ ἐκ χάρτου φανοὶ, ἐν δὲ τῷ μέσῳ ἦτο λαμπρότατον φωτεινὸν δένδρον.*»

Πάντα τὰ δημόσια καὶ πλεῖστα ἰδιωτικὰ καταστήματα ἦσαν πεφωτισμένα, ἐν οἷς διεκρίνετο τὸ θέατρον, οὕτινος ἐφαίνοντο λαμπρὰ τὰ περίξ οὐρα.

Δύο μουσικαὶ ἐπαιάνιζον διαδοχικῶς ἐν τῇ πλατείᾳ, ἅπανα δὲ ἡ πόλις μετεκομίσθη ἐν αὐτῇ. Περὶ τὴν 9ην μ. μ. ἤρχετο εἰς τὴν πόλιν ἐκ τῆς ἐξοχῆς ὁ βασιλεὺς, ὁπότε ἤρξατο ἀνυψούμενον εἰς τὸν ἀέρα πλῆθος ῥοκετῶν, ἄπειρα βεγγαλικὰ φῶτα ἀνήφθησαν καὶ αἱ μουσικαὶ ἤρξαντο νὰ παιανίζωσι τὸν βασιλικὸν ὕμνον. Πλήθος μαγγῶν καὶ κλητήρων ἠκολούθει τὰς βασιλικὰς ἀμάξας κρατοῦν πολλὰ βεγγαλικὰ φῶτα, ἅτινα ἄμα εἶδεν ὁ λαὸς ἔτρεξε καὶ ἔπεσεν ἐπ' αὐτῶν, ὡς αἱ μυῖαι εἰς τὸ φῶς, καὶ ἄλλοι μὲν ἐτυφλώθησαν, ἄλλοι συνετρίβησαν καὶ ἄλλοι ἄλλα ἔπαθον, διατί νομίζετε ; ἵνα ἴδωσι τὸν βασιλέα, ὅστις, «*σὰν νὰ τοὺς ἐκοροῦδεν ἐγυρόφερνε τὴν σπανιάτα*» ὡς ἔλεγέ τις ἐγὼ δὲ ἀφοῦ ἐτοχακίσθη καὶ μὲ θέρησε καὶ ἡ πείνα τοὺς ἐγκατέλιπον καὶ μετέβην εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

Santissimo.

ΦΡΟΥ ΦΡΟΥ

Νὰ ὁμιλῆ τις πλέον περὶ φάλαγγος τοῦ Πανεπιστημίου εἶναι ὡς νὰ συζητῆ περὶ ἐμπορεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Διὰ τὰ πράγματα ἦσαν καλὰ τὸ 1862. Ὁραϊαν ἐποχὴν τῆς ἐθνοφυλακῆς, τῶν ἐπαναστάσεων, τῶν τριγῶνων καὶ τῆς σαρδέλας μὲ τὸ ῥετινᾶτον ἐν τοῖς παντοπωλείοις. Ἐκτοτε παρήλθε μία εἰκοσαετία. Μία δηλαδὴ γενεὰ ὀλόκληρος, ἥτις πῆρε μαζὺ τῆς τόσα πράγματα, καὶ αὐτὴν τὴν φάλαγγα. Ἡ ἀνασύστασις τῆς τῷ 1873 ἐρεζιλεύθη, ἐκωμοδοποιήθη, ἀπέθανε δὲ φθισικῆ, χωρὶς παπᾶ καὶ χωρὶς μνημόσυνο. Καὶ τὸ 1873 σημειώσατε ὅτι ἦτο πλησιέστερον εἰς τὸ 1862· ἐσώζετα ὀλίγον πνεῦμα τῶν ἀρειμανίων ἐκείνων καιρῶν· ἡ δὲ γενικὴ στρατολογία δὲν εἶχεν εἰσαχθῆ.

Τώρα πλέον θὰ εἶναι ὡς φουστανέλλα χορεύουσα εἰς κοτιλιῶν, ὡς καλπάκιον χρησιμεῖον ἀντὶ κλάκ. Οὔτε σκοπὸν ἔχει, οὔτε μέλλον ἔχει. Οἱ καιροὶ τώρα εἶναι θετικώτεροι, ἐπιστημονικώτεροι. Δύνανται οἱ κύριοι Φοιτηταὶ νὰ ἐπιβάλωσιν αὐτοὶ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὴν πρέπουσαν αὐτῷ περιωπῆν ; Δύνανται ἀκόμη ν' ἀποφασίσουν νὰ καταργήσουν τὸ ταῦλι, τὸ δόμινο, τὸ Βυζάντιον καὶ τῆς μπιραρίας ; Δύνανται νὰ διοργανίσωσιν ἐκδρομὰς μακρυνὰς, νὰ χύνωσι τὰ γέλοια καὶ τὴν χαρὰν τῶν εἰς χώρια, κωμοπόλεις καὶ ἐξοχὰς ; Δύνανται νὰ μελετῶσι περισσότερον καὶ νὰ κινῶνται περισσότερον ; Δύνανται νὰ συχνάζουν βιβλιοθήκας, νὰ ἐκμανθάνουν γλώσσας ξένας, ν' ἀσχῶνται εἰς τὴν ξιφασκίαν, νὰ συναγωνίζωνται εἰς τὸν δρόμον, νὰ φοιτῶσιν εἰς τὰ Γυμνασίον, νὰ μιλοῦν ὀλιγώτερα πολιτικὰ καὶ περισσότερα τῆς ἐπιστήμης τῶς ; Δύνανται νὰ σχηματίσουν φάλαγγα σεμνῶν, γενναίων, εὐρίθμων, εὐφυῶν, φιλομαθῶν φοιτητῶν ; Νὰ συναγωνισθῶσιν πρὸς τοὺς ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ συναδέλφους τῶν ; Ἴδου τί συμβουλεύει εἰς τοὺς κυρίους φοιτητὰς τὸ **Μὴ Χάνεσαι** ἐν τῇ εἰλικρινεῖ καὶ ἐγκαρδίῳ πρὸς αὐτοὺς ἀγάπῃ του !